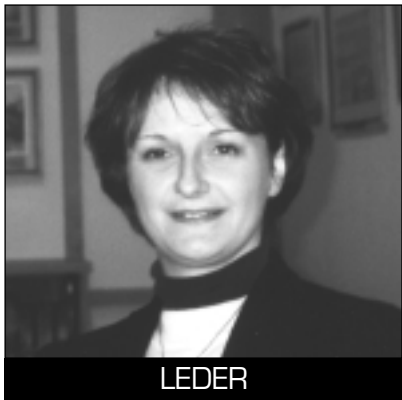

Etik og medierne

LEDER

Af Anette Refstrup
Scientologi Kirken Danmark

Den 22. marts kontaktede journalist Lisbeth Lyngse Scientologi Kirken i København for at drøfte et program, som hun var ved at udarbejde til DR 2.

Selv om den planlagte længde af programmet var usædvanlig - tre en halv time - var kirkens repræsentanter ikke særlig overraskede. Scientologi er uden tvivl godt nyhedsstof.

Journalisten sagde, at interessen kom sig af, at Scientologi Kirken efter 30 år i Danmark for nyligt har indgivet ansøgning om opnåelse af vielsebemyndigelse til Kirkeministeriet. Kim Jonassen fra DR 2 bekræftede senere, at programmet skulle fokusere på: "Scientologi i forbindelse med den aktuelle debat om mulig godkendelse som trossamfund i Danmark." Under de indledende møder forsikrede Lisbeth Lyngse og produceren Jørgen Pedersen Kirkens repræsentanter om, at de kun var motiveret af den store offentlige interesse for Scientologi blandt danske seere, og derfor ville lave "et balanceret program."

Det første tegn på at dette ikke var helt rigtigt, kom da vi fik at vide, at en af DR 2s væsentligste "informations"-kilder om Scientologi, var en kvinde ved navn Brigitta Dagnell.

Dagnell er hverken dansker eller scientolog. Hun er svensker og blev bortvist fra Kirken for snart 15 år siden for gentagne overtrædelser af Scientologis etiske standarder. Siden da har hun været fjendtligt indstillet overfor nyreligiøse bevægelser, og hun har arbejdet sammen med Aake Wiman, der har deltaget i voldelige overfald på medlemmer af minoritets religioner. (Se "Wiman" side 6.) Rent faktisk er det ikke særligt længe siden Dagnell dukkede op i København sammen med Wiman, hvor de stillede sig op uden for Scientologi Kirken og hånede og chikanerede scientologer, i håb om at tiltrække sig interesse fra medierne.

Dernæst kom det frem, at "researcheren" på programmet til DR 2 var journalisten Karin Høgh, som også har samarbejdet med Aake Wiman og Dagnell. Hun har tidligere i både radioudsendelser og artikler om Scientologi demonstreret, at objektivitet ikke er hendes stærke side.

Med Karin Høgh hyret til at lave "research" og Dagnell som "kilde" blev det efterhånden klart, at det formentlig ikke var et hverken objektivt eller balanceret program, der var i vente.

Tilsyneladende havde produceren, Jørgen Pedersen, ikke fået hele historien om Karin Høghs tidligere meget personlige "engagement" omkring Scientologi, og han har forklaret, at da han blev klar over det, bad han

straks om at få Karin Høgh fjernet fra produktionen af programmet, idet han udmærket var klar over, at det kunne skade hans eget omdømme at bruge en sådan person på programmet.

På trods af dette valgte Kirken fortsat at samarbejde med folkene bag programmet. Dagnell og Høgh havde trods alt ikke meget nyt at bidrage med.

Kirkens bekymring vedrørende indholdet i DR 2 programmet viste sig at være så velbegrunderet, at selv Brigitta Dagnell kontaktede dem for at fortælle, at hun ville trække sig ud af programmet. Hvorfor? Hun vidste, at programmet direkte ville angribe enkeltpersoner, og det ville hun ikke være med til.

Men det skulle vise sig at blive endnu værre. Kirkens repræsentanter fik at vide, at DR 2 havde endnu en joker i ærmet - en mand ved navn Jesse Prince fra USA. Prince har for nylig været indblandet i vold mod Kirken og nogle af dens medlemmer, og han har en fortid med ekstremt umoralsk og kriminel opførsel, oplysninger som burde være højt relevante, når man skal evaluere hans påstande om Kirken og scientologer.

Kirkens repræsentanter troede, at det havde betydning for produceren af programmet at vide, hvad det var for en mand, han havde i sinde at bringe til landet, og de præsenterede ham derfor for en samling dokumenter, der viste, hvad Jesse Prince havde været involveret i. Stor var deres overraskelse derfor, da Jørgen Pedersen kom tilbage og fortalte dem, at det var ham inderligt ligegyldigt, hvor kriminel en person var, hvis bare han havde noget interessant at bidrage med. De, set med Kirkens øjne, yderst relevante oplysninger om Jesse Prince blev censureret væk.

Derfor præsenterer Frihed historien bag Jesse Prince i den følgende artikel (se "Importeret Intolerance" side 6). Så kan danskerne selv danne sig deres egen mening, og måske oven i købet blive mere bevidste om, hvordan forsøg på censur praktiseres i vores medier - hvilke er en trussel mod ytringsfriheden for os alle.

I denne udgave bringer vi også en rapportage fra en konference, der blev afholdt for nylig af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa. Her blev dialog og forståelse mellem forskellige trosretninger præsenteret som løsningen på religiøst baserede konflikter, og som vejen til et virkelig demokratisk og tolerant samfund. Mere end 300 repræsentanter fra alle europæiske regeringer og mange menneskerettighedsorganisationer mødte op på denne konference.

Resultaterne af konferencen er relevant for alle danskere, som ønsker at deltage i en ansvarlig diskussion om religionerne i Danmark. De fleste danskere er enige om, at religioner skal behandles ens. Hvis man ønsker at blive gift i folkekirken, den Katolske Kirke eller Scientologi Kirken, så burde det være ens eget valg. Nogle få er uenige, og påvirker åbent regeringens bedømmelse af Scientologis ansøgning.

For at gøre noget ved disse spørgsmål har Kirken øget sine bestræbelser i de seneste år på at gøre det nemmere for folk selv at finde ud af noget mere om Scientologi. Alle Kirker i Danmark holder regelmæssigt åbent hus. Besøgende er til hver en tid velkomne. Der er blevet udgivet nye bøger, som detaljeret forklarer hvert aspekt ved teologien i Scientologi, dens religiøse praksis, dens medlemmers tro og aktiviteter og meget andet. Disse bøger og aktiviteter er beskrevet yderligere i denne udgave af Frihed.

Og som altid vil vi gerne høre dine kommentarer og synspunkter.

Spørgsmålet besvares

Efter den officielle åbning af "Hvad er Scientologi?" udstillingen var demonstrationen af E-Meteret en af de ting, der samlede størst opmærksomhed.

Politikere, universitetsfolk, eksperter, medierne og folk fra alle samfundslag får svar på "Hvad er Scientologi?" under en europæisk vandrestilling, der startede i København.

I de seneste år har Scientologi kirker i Danmark og over hele Europa oplevet en stadig stigende interesse fra offentligheden, der gerne vil vide "Hvad er Scientologi?"

For at besvare spørgsmålet, har kirken gennem de seneste ti år gjort meget for at gøre information om Scientologi bredt tilgængeligt gennem brochurer, film, foredrag og oplysende reklamekampagner. Men kirken besluttede også at samle et opslagsværk, der ville besvare spørgsmålet ved at give information om praktisk taget ethvert aspekt af religionen. Her beskrives kirkens opbygning, den religiøse praksis,

medlemmerne og de velgørhedsaktiviteter, de har sat igang, foruden de verdslige programmer for læse- og skrivefærdighed og rehabilitering af narkomaner og kriminelle, som bliver støttet af kirkerne og dens medlemmer over hele verden.

En bog, der indeholdt al denne information, blev udgivet første gang i 1992, men da folk fra kirken i 1997 startede et projekt med at opdatere og oversætte den til flere sprog, indså de, at der var sket så meget i de forløbne år - fra kirkens eksplosive vækst i lande som Rusland og Ungarn, til den fuldstændige anerkendelse af alle Scientologi kirker i USA - at det var nød-

Fortsættes på side 2

Fortsat fra side 1

vendigt at lave en helt ny bog. Resultatet blev det mest omfattende opslagsværk om Scientologi, der nogensinde er udgivet, og det har passende fået titlen, "Hvad er Scientologi?"

Oversættelsen af bogen til 12 ud af de 14 sprog, den nu er udgivet på, blev styret og redigeret af Kirkens europæiske oversættelsesenhed, der har til huse i Kirkens europæiske hovedsæde i København. Bogen blev udgivet på alle sprog samtidigt, og den opgave involverede tæt på 1000 personer fra kirken i byer lige fra Moskva til Madrid.

Med "Hvad er Scientologi?"-bogen til rådighed var Kirkens næste skridt i bestræbelserne på at give offentligheden mulighed for at få svar på spørgsmål om Scientologi at iværksætte en større udstilling – baseret på bogen – med navnet "Hvad er Scientologi?"

Vandrestillingen startede sin tur rundt i Europa i København i februar, hvor den blev besøgt af næsten 2000 personer i løbet af de 6 dage, den var opstillet i den overdækkede gård i kirkens europæiske hovedsæde i Jernbanegade i hjertet af byen.

Udstillingen blev officielt åbnet af præsidenten for den internationale Scientologi Kirke, pastor Heber Jentzsch, sammen med Irving Sarnoff, grundlæggeren af NGO-gruppen "Venner af de Forenede Nationer" og informationschefen for den danske Scientologi Kirke, Anette Refstrup. Hundredevis af besøgende, herunder universitetsfolk, folk fra kommunen og flere af Danmarks dagblade og landsdækkende TV-stationer deltog i åbningsfestlighederne, og fik hjælp til at få deres spørgsmål om Scientologi besvaret.

Gennem udstillingens letlæste plakater og en række informative fotografier og illustrationer fik de besøgende oplysninger om de grundlæggende principper i religionen, samt den åndelige vejledning og uddannelse, der praktiseres i dens kirker. Blandt de grundlæggende ting i Scientologi religionen, der blev defineret på udstillingen,

var begreber som hvordan den menneskelige sjæl påvirker sindet, kroppen og andet liv; hvordan mennesket søger at overleve med og for sig selv, sine medmennesker, omgivelserne, menneskehe-

den og Gud; og hvordan barrierer for åndelig overlevelse kan overvindes.

Besøgende kunne se, hvordan Scientologi religionen praktiseres - både uddannelsen af præster og formidlingen af den religiøse Scientologi vejledning - i trinvisse niveauer i retning af opnåelse af fuldstændig åndelig oplysning og frihed. I Scientologi bliver den vej sammenlignet med en bro, der bringer mennesket fra sit nuværende stade, hvor der alt for ofte er ulykkelighed og modløshed, til et stade med lykke og fred. Den enestående åndelige vejledning i Scientologi kaldes auditering, og den praktiseres af en religiøs vejleder, der kaldes en auditor. Begge disse ord kommer fra det latinske ord, audire, der betyder "at lytte." Derfor er en auditor i

Scientologi "en, der lytter."

Scientologi præster uddannes i det akademi, der findes i enhver Scientologi kirke, ved at gennemgå en lang række af auditeringsprocedurer. Uddannelsen kan sammenlignes med det at gå på universitetet for at blive præst i den danske Folkekirke. Her uddannes de teologistuderende i kristendommens

teologi, og når de engang er færdig med præsteseminariet, kan de begynde at virke som præster i den danske Folkekirke.

Den åndelige vejledning i Scientologi består af en række præcise spørgsmål, som den enkelte finder svarene på hos sig selv, og derigennem opdager vedkommende sandheden om sin åndelige beskaffenhed. Med Scientologi er en per-

son i stand til at besvare de evige spørgsmål om "hvor kommer vi fra?", "hvorfor er vi her?" og "hvor er vi på vej hen?"

Og dette er også svaret på, hvorfor Scientologi stadig vokser i popularitet og størrelse over hele Danmark, Europa og i særdeleshed på verdensplan.

Udstillingens gæster kunne få et lille indtryk af kirkens udbredelse ud over verden på en visuel fotografisk "rundtur" i nogle af de mere end 400 kirker og Scientologi missioner, der nu findes på seks kontinenter, og der var også en foto-

grafisk præsentation af nogle af de samfundsmæssige aktiviteter, velgørhedsprogrammer og menneskerettighedskampanjer, som kirkens medlemmer er involveret i.

Udstillingen havde også en sektion, der beskrev grundlæggeren, L. Ron Hubbards liv. Om hvordan han er bredt anerkendt som forfatter og humanist, samt at han også var ekspert på mange andre områder, som f.eks flyvning, sømandskab, filmkunst, fotografering, musik og administration. I over et halvt århundrede forskede og udviklede Hubbard den religiøse filosofi i Scientologi, samt delstudiet Dianetik, samtidigt med at han forsørgede sig selv som en yderst populær forfatter.

Endelig kunne udstillingsgæsterne se mere om de forskellige sociale programmer til forbedring af uddannelse samt rehabilitering af narkomaner og kriminelle, der er baseret på L. Ron Hubbards teknologi, og som støttes af kirker og medlemmer over hele verden.

Mange danskere var overraskede over, at der i Danmark er fire privatskoler, hvor der tilsammen går flere hundrede

elever, og hvor de effektive uddannelsesmetoder, der blev udviklet af L. Ron Hubbard, bliver brugt i undervisningen af det danske skolepensum. Derudover findes der 25 studiegrupper, hvor både skoleelever og voksne efter skole- og arbejdstid kommer for at få afhjulpet indlæringsvanskeligheder - oftest den såkaldte "funktionelle analfabetisme" - der er et problem for et alarmerende stort antal danske skoleelever. Skolerne og studiegrupperne anvender Hubbards uddannelsesmetoder, som hjælper med til at løse disse problemer, og de benyttes af studerende fra enhver etnisk, religiøs eller social baggrund.

Rehabiliteringsprogrammet for narkomaner, der er kendt som Narconon (der bogstaveligt betyder "ingen stoffer"),

er nok det program, som nyder størst interesse blandt de verdslige programmer, der blev forklaret på udstillingen. På Narconons center i Danmark og på 40 andre lignende centre i lande over hele Europa, i Nord- og Syd Amerika samt på New Zealand, har Hubbards teknologi i årtier været anvendt med succes til rehabilitering af narkomaner, hvor de befries fra de lænker og den ødelæggelse deres afhængighed af stoffer har skabt. Som et ikke-religiøst program bliver Narconon støttet af både scientologer, myndigheder, private firmaer og individuelle bidragsydere i de forskellige lande, hvor centrene ligger.

På åbningsdagen for "Hvad er Scientologi?"-udstillingen, var lederen for den danske Narconon-afdeling, Jan Kusz, til stede for at fortælle sin egen historie med Narconon. Som han udtrykker det, ville han have været død idag, hvis han ikke havde mødt Narconon i tide. Efter 10 års afhængighed af hårde stoffer havde Kusz næsten nået bunden, da han kom til Narconon i Skellingsted nær Mørkøv. Kusz var stemplet som et "håbløst tilfælde," da han ikke havde responderede særligt godt på de andre programmer, han tidligere havde forsøgt i sine forsøg på at få sin afhængighed under kontrol. Efter en uge på Narconon-programmet begyndte han at genvinde håbet om, at han kunne vende tilbage til et liv, hvor han var ude af ødelæggende afhængighed. Efter kun syv måneder var Jan Kusz en stoffri mand - og han er aldrig faldet tilbage. Idag leder han det danske Narconon center sammen med sin kone, hvor de igen og igen har hjulpet andre "håbløse" narkomaner.

Under hele udstillingen var medlemmer fra Scientologi Kirken til stede for at hjælpe som guider og til at besvare de besøgendes spørgsmål. En del af udstillingens besøgende fik også en rundvisning i kirken. (Noget der iøvrigt kan arrangeres hele året igennem.)

Den første Scientologi kirke i Danmark blev etableret i København i 1968. Idag er der otte kirker og missioner spredt ud over landet. I hovedsædet i Jernbanegade havde kirken oprindeligt to etager af den 6000 m² store bygning, men er idag vokset til at omfatte alle fem etager samt kælderens. Bygningen blev fuldstændigt renoveret og genopbygget i klassisk dansk stil og officielt genåbnet i 1995. Bygningen huser lokaler til Scientologis religiøse uddannelse og vejledning, et kirkerum, et bibliotek for de studerende, administrative kontorer, en offentlig boghandel og et stort konferencelokale, der er åbent for offentligheden. Den centralt beliggende, overdækkede gård, der husede "Hvad er Scientologi?"-udstillingen, er et hyppigt samlingssted for kirkelige møder og ceremonier, så som bryllupper, navngivningsceremonier, begravelser, søndagsandagter og præstelige dimitteringshøjtideligheder, idet der er plads til mange flere gæster, end der kan være i kirkerummet.

For rundvisninger i kirken og reservation af de lokaler, der stilles til rådighed for offentligheden, kontakt venligst informationskontoret på tlf. nr. 33 24 35 60.

Og for dem, der ikke fik set "Hvad er Scientologi?"- udstillingen, og som ønsker at få noget mere at vide om religionen, er den samme information og meget mere tilgængelig i bogen: "Hvad er Scientologi?", som kan erhverves i boghandler og biblioteker eller i enhver Scientologi kirke.

“Ja, havde det ikke været for Scientologi, så ville min mor og jeg ikke have været de bedste venner, som vi er i dag”

Da den europæiske "Hvad er Scientologi?"-udstilling fornyligt besøgte København, var der nogle af de besøgende, der spurgte, om Scientologi blev praktiseret af hele familier, og hvilken form for hjælp det havde givet dem.

Blandt den voksende menighed af scientologer i Danmark, er der en del familier, som både har anden- og tredje- generations medlemmer af kirken.

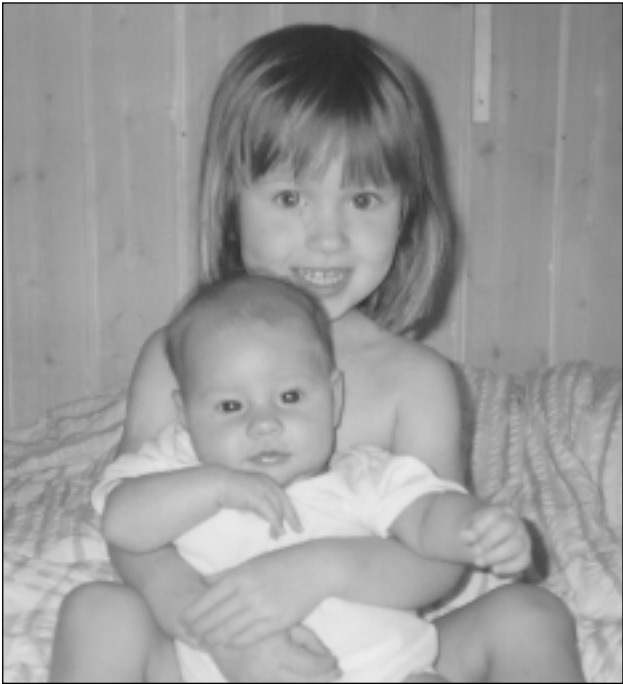
I det følgende interview, giver vi et førstehåndsindtryk af den måde Scientologi hjælper familier i hele Danmark med at modnes og holde sammen. Scientologerne selv har sjældent noget offentligt forum, hvor de kan fortælle, hvad Scientologi har gjort for dem.

Vibeke Lillelund er 69 år gammel, og hun har været scientolog siden '87. Hendes datter, Christine Astrupgaard, er 30 år gammel, og har, ligesom sin mor, været scientolog siden '87.

Vibeke: "Jeg husker stadig helt tydeligt, den første gang jeg talte med en scientolog om Scientologi. Vi er i familie, og til en familiefest stod vi i køkkenet og talte om de store spørgsmål i livet, da hun opfordrede mig til at komme forbi hendes kirke og høre et fordrag. Dagen kom, og min datter syntes, at det ville være interessant at finde ud af, hvad det egentlig var - og så tog jeg med. Ja, det var faktisk min datter, der fik mig til at tage med den dag. Foredraget handlede om kommunikation - og hvad det består af, såsom at anerkende en person for, hvad han har sagt, osv.osv. og vi syntes begge, det var utroligt interessant."

Christine: "Lige efter det foredrag tog jeg til New York på ferie, og da jeg kom hjem, startede vi på et kursus sammen.

Det første kursus, jeg tog, handlede om, hvordan en person kan blive undertrykt af en anden person i en sådan grad, at han bliver syg. Du ved, det er almindeligt kendt, at hvis du f.eks. har en virkelig sur chef på dit arbejde, så er det mere sandsynligt, at du kommer hjem med hovedpine eller får ondt i maven, og jeg havde lidt af gentagne blærebetændelser i mindst fire år. Jeg havde det næsten hele tiden, og det var meget, meget smertefuldt. Vi havde prøvet alle mulige ting for at afhjælpe mine problemer. Efter at have prøvet alt, hvad der kunne gøres indenfor traditionel behandling, vendte vi os til homøopater, alternativ medicin og healing, men intet af det hjalp. Så kom jeg på det her meget interessante kursus i Scientologi, og jeg fandt ud af, hvem der havde en undertrykkende indflydelse i mit liv, og jeg fik løst problemet. Efter det vidste jeg, at Scientologi virker. Og efter det havde jeg lyst til at lave flere kurser og prøve at få åndelig vejledning." Frihed: "Hvordan har det påvirket jeres familieliv, at I er scientologer?"

Christine: "Det sker selvfølgelig en gang imellem, at min mand og jeg er uenige om et eller andet. Så sørger vi for aldrig at diskutere, når børnene er i nærheden, da det kunne gøre dem utrykke og få dem til at bekymre sig over, om der nu er noget galt med far og mor. Da familien er deres faste holdepunkt, er det vigtigt, at den er kærlig og stabil, og de voksnes problemer er helt klart ikke børnenes.

En anden ting, som muligvis er forskellig fra andre forældres børneopdragelse, er at vores børns ting - tøj, legetøj og så videre - er deres eget. Vi blander os aldrig i, hvad de gør med deres ejendele; hvis de ønsker at male på deres dukker, eller hvad de nu gør med deres egne ting, så har de fuld ret til det. Så deres værelse og deres ting har de fuld råderet over.

Når jeg gør rent på deres værelse, så spørger jeg dem først, og de hjælper selv med.

Vi bruger også meget tid på at lade børnene hjælpe til, da det er meget vigtigt at give et barn, der gerne vil hjælpe med noget, lov til at hjælpe. Og ja, det tager en hel del længere tid at vaske gulvet, men hvad så; det gør børnene glade at få lov til at hjælpe, og du kan se, hvor stolte de er bagefter. Du kan se, at det giver dem selvtillid.

En anden lille ting, som er meget simpel, er at lede barnets opmærksomhed udad mod hans

eller hendes omgivelser, hvis barnet er oprevet. For et par uger siden blev vores mindste, som er næsten to år gammel, meget oprevet. Det var over hendes sengetid, og hun var træt. Hun havde kun været hysterisk på den her måde en gang før, og jeg bar hende lidt rundt i et forsøg på at berolige hende.

Så kom jeg pludselig i tanke om noget som L. Ron. Hubbard (grundlæggeren af Scientologi religionen) havde skrevet om dette - at vise barnet hans eller hendes omgivelser, og det gjorde jeg så. Jeg gik omkring i stuen og bad hende om at kigge på billederne på væggen; det gjorde hun og jeg anerkendte hende for det. Så bad jeg hende om at kigge på bordet, og det gjorde hun og jeg

anerkendte hende, og så videre. Jeg gjorde selvfølgelig dette i en meget beroligende tone, og på mindre end et minut var hun rolig, og jeg kunne læse en godnathistorie for hende, og hun faldt hurtigt i søvn, og det var så det.

Utrolig nemt - et lille stykke Scientologi teknologi, der kan bruges i hverdagen. Og det er, hvad jeg virkelig godt kan lide ved det - det gør ens liv meget nemmere."

“Vi bruger også meget tid på at lade børnene hjælpe til, da det er meget vigtigt at give et barn, der gerne vil hjælpe med noget, lov til at hjælpe. Og ja, det tager en hel del længere tid at vaske gulvet, men hvad så; det gør børnene glade at få lov til at hjælpe, og du kan se, hvor stolte de er bagefter. Du kan se, at det giver dem selvtillid.”

Vibeke: "De fleste i vores familie er scientologer, og der er også nogen, der ikke er. Men eftersom både min mand og jeg, vores to døtre og vores svigersøn er scientologer, er der selvfølgelig mange ting, vi er enige om, og vi taler meget sammen om det, hvilket giver et meget specielt sammenhold. Vi kan både tale om livets store og små spørgsmål, om hvor vi kommer fra, om åndelig bevidsthed - og vi hjælper hinanden i dagligdagen ved at anvende de principper og metoder, der findes i Scientologi, til at løse hverdagens problemer.

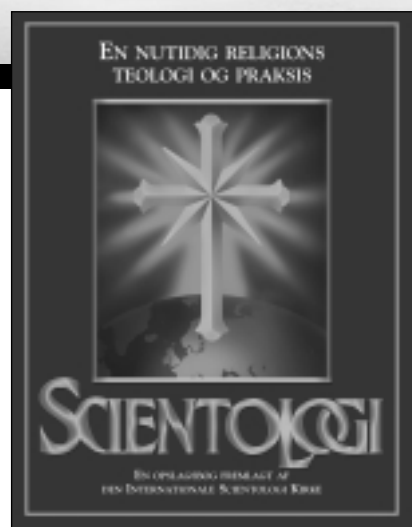
Det at være scientolog har gjort mig meget mere rummelig, forstået på den måde, at der er blevet mere plads til andre mennesker og deres meninger. Jeg er meget mere tolerant end før - og det har selvfølgelig også indflydelse på mit familieliv."

Christine: "Ja, havde det ikke været for Scientologi, så ville min mor og jeg ikke have været de bedste venner, som vi er i dag.

Før jeg blev scientolog, var jeg meget kritisk over for min familie, især min mor. Men... jeg brød også de regler vi havde der hjemme hele tiden, som f.eks. at bruge min mors sweaters uden at have spurgt om lov, og det resulterede i, at der var et meget stresset forhold mellem os. Da jeg begyndte at arbejde med Scientologi, var jeg nødt til at se på, hvad jeg selv var skyld i, og at jeg selv var ansvarlig for min egen tilstand. Det ændrede hele mit syn på min mor, og jeg blev ligefrem og ærlig overfor hende, og idag har vi det bedste forhold til hinanden. Jeg hører sjældent om et mor-datter forhold, der er så tæt, som vores er."

Frihed: "Hvordan bruger du Scientologi principperne i opdragelsen af dine børn?"

Scientologi: Definition af en religion

Danmark er blandt de lande i Europa, der har det bedste omdømme, når man taler om religiøs tolerance og forståelse. En ny bog, som bl.a. indeholder en række studier af Scientologi religionen gennemført af nogle af verdens førende religionseksperter, vil bidrage til forståelsen af religion i et samfund med religiøs pluralisme.

Scientologi religionens kolossale vækst siden den blev grundlagt i 1950 - antallet af kirker er vokset fra en enkelt i USA, til flere end 3.000 kirker, missioner, grupper og relaterede aktiviteter og millioner af medlemmer på alle jordens kontinenter i dag har gjort den til en permanent bestanddel af det religiøse landskab.

På det akademiske felt har denne vækst i de seneste år givet anledning til en række dybtgående studier af religionen, udført af nogle af verdens mest respekterede religions- og sociologiforskere.

Blandt dem er dr. Juha Pentikainen, professor og leder for Helsinki Universitets afdeling for religionsstudie og Instituttet for Social Videnskab ved Tromsø Universitet i Norge. I hans analyse fra 1996 beskrev han Scientologi som en "moderne religion skabt i Vesten og faldende ind under den vestlige definition af ordet "religion".

Dr. Bryan R. Wilson, professor emeritus på Oxfords Universitet og en af verdens mest respekterede religionsforskere, har personligt studeret Scientologi i mere end 30 år, og han konkluderede ganske simpelt: "Det står klart for mig, at Scientologi er en ægte religion og bør betragtes som sådan."

ET BETYDNINGSFULDT, OBJEKTIVT OVERBLIK

I den nye bog: "Scientologi: En Nutidig Religions Teologi og Praksis", som blev udgivet i slutningen af 1998, bliver der givet et objektivi overblik over Scientologi af både de førnævnte og andre førende autoriteter indenfor sammenlignende religionsvidenskab.

Bogen har fået meget ros fra andre religionsforskere, myndigheder, medier og andre med en professionel interesse i religion.

Dr. Massimo Introvigne, formand for CESNUR, Center for Studiet af Nye Religioner, i Torino, beskrev den som "en hjælp til forskere, idet den ikke blot

indeholder tekster af grundlæggeren L. Ron Hubbard og andet grundlæggende materiale, men også udvalgte afhandlinger skrevet af anerkendte akademikere. ... "Teologi og Praksis" er derfor et fremragende udgangspunkt for et studium af Scientologi."

Andre har betonet bogens brugbarhed til højnelse af forståelsen mellem folk fra forskellige trosretninger. De Forenede Nationers Assisterende Generalsekretær for Udenrigsforhold udtalte, at Generalsekretæren "lægger stor vægt på at skabe tolerance og forståelse mellem forskellige nationer og forskellig trosretninger." I denne forbindelse sagde han: "Jeres bestræbelser vil fremme dette mål".

Også mediefolk har anerkendt bogens vigtighed i en verden, hvor meninger ofte er baseret på mangelfuld eller forudindtaget information. "Men enhver må selv finde ud af det. Til det formål er denne opslagsbog en glimrende mulighed," skrev en hollandsk avis i en anmeldelse af bogen.

LEVER OP TIL DEFINITIONEN PÅ RELIGION

For at indplacere emnet Scientologi i den rette sammenhæng starter "Teologi og praksis" med en analyse af begrebet religion. Her gives en brugbar, komplet og officiel definition, som dækker de grundlæggende karaktertræk ved alle store religioner. Det indledende kapitel er baseret på de konklusioner, som en række religionseksperter er kommet frem til, herunder de eksperter, hvis studier er taget med som bilag i bogen. Definitionen tager også de rammer for religion, der er beskrevet i international lov, i betragtning.

Det er på den baggrund, at de forskere, som har bidraget til teksten, drager sammenligninger mellem Scientologi og de ældre verdensreligioner. De fleste beskriver nogle grundlæggende lighedspunkter med Østens store religioner, såsom vigtigheden af åndelig udvikling. Andre betoner, at med dens opfattelse af gud har Scientologi "større lighed med de vestlige religioner og deler deres synspunkt, som placerer Det Højeste Væsen på toppen af kosmos."

Den religionsdefinition, de har fast-

sat, har tre dele:

1. Et trossystem, som beskæftiger sig med det overnaturlige, en "ultimativ virkelighed" som overgår den fysiske verden. Denne ultimative virkelighed kan være en gud, guder eller et Højeste Væsen, eller det kan simpelthen være et overnaturligt princip, som for

eksempel troen på sjælevandring.

2. En religiøs praksis som sætter mennesket i stand til at kontakte, forstå, oprette en forbindelse til eller være et med denne ultimative virkelighed; og

3. Et samfund af troende, som sammen stræber efter denne ultimative virkelighed.

Definitionen er blevet vel modtaget af embedsmænd og forskere i nutidens omskiftelige religiøse klima, hvor der er en tendens til at have en mere demokratisk og objektiv indgangsvinkel til minoritetsreligioner.

Over de sidste fem år er denne omskiftelighed nu og da kommet til udtryk i blæst i medierne, hvor kirkeministeriets procedurer, når det gjaldt anerkendelsen af religiøse trossamfund udenfor Folkekirken, blev angrebet for at være gammeldags og ikke ganske upartisk. Feks. for grupper som Hare Krishna og Scientologi, der tidligere blev bedømt udelukkende efter Folkekirkens målestok.

Proceduren blev ændret i 1998, således at grupper, der ansøger om at blive godkendt som religiøse trossamfund, nu bliver undersøgt af et panel af uafhængige forskere - i stedet for en enkelt repræsentant fra Folkekirken. Når en gruppe i dag ansøger om godkendelse ved kirkeministeriet, bliver deres ansøgning derfor nu sendt til ekspertpanelet, som så giver deres vurdering af, hvorvidt gruppen kvalificerer som et religiøst trossamfund ud fra en sammenligning med nogle fastlagte kriterier.

BREDERE KRITERIER

De kriterier, som grupper, der søger om godkendelse som religiøse trossamfund, skal leve op til, og som for nyligt blev fremsat af panelet, ligner meget den før omtalte definition på religion, som den er udarbejdet af førende religionseksperter og forskere.

Det første kriterium for et religiøst

trossamfund har at gøre med nødvendigheden af gudsdyrkelse, men giver et bredere, mere omfattende gudsbegreb, herunder: "opfattelsen at mennesket er afhængig af en transcendent magt."

Hvad det andet kriterium angår, så skal gudsdyrkelsen foregå på basis af en nærmere udformet lære, dvs. en trosbekendelse, en fælles tro, som giver retningslinjer for mennesket handlinger, dvs. etik og moral, og der må være tale om en fælles tro, som udtrykkes gennem vielses- og/eller andre ritualer.

Og endeligt skal der være et religiøst samfund med en bestemt struktur og medlemskab.

Retningslinjerne omfatter religioner, som ikke udelukkende har deres udspring på den jødisk/kristne tradition.

Eksempelvis adskiller Scientologi religionens vej til åndelig frelse sig fra jødisk/kristne religioners tradition. Scientologer tror på, at mennesket grundlæggende set er godt. I modsætning til dette følger jødedommen og kristendommen Det gamle Testaments lære, der siger, at mennesket har to iboende impulser - en god og en ond - som konstant er i strid, på samme måde som det opfattes at være i den kosmiske kamp mellem Gud og Satan.

Ifølge den jødisk/kristne opfattelse er det menneskets pligt at besejre sin onde side, og under alle omstændigheder bliver løftet om frelse ikke virkeliggjort før døden.

I Scientologi fastholdes det, at når ens åndelige bevidsthed øges, så forøges ens evne til at finde egne svar og løsninger vedrørende livet, ånden og uendeligheden og til at kende dem med absolut sikkerhed. Individet bliver fuldt bevidst om sig selv som et åndeligt væsen, uafhængig af kødet, og om at han vil overleve med sin hukommelse og identitet intakt. Heri ligger det transcendent aspekt i Scientologi - nemlig vejen til åndelig frelse og broderskab med universet og i sidste ende en fuldstændig forståelse af Guds beskaffenhed.

Dermed opnås frelsen i Scientologi gennem forøget åndelig bevidsthed, i tråd med visse af Østens religioner. Menneskets fuldkomne frelse, kaldet "fuldkommen frihed", er målet for Scientologis praksis.

EN ÆLDGAMMEL TRADITION

Blandt de kriterier, som trossamfund skal leve op til, tager ekspert panelet esoterisk materiale op som et problem. På dette punkt fjerner panelet sig fra sit formål.

Ifølge førende religionseksperter er esoterisk materiale - som kun bliver åbenbart for medlemmer på højt niveau af religiøs oplysning - en tradition, der deles af mange religioner og et historisk faktum, der nærmer sig det banale.

Som pastor Dean Kelley fra Kirkernes Nationalråd i USA forklarede: "(Hemmeligholdelse) af religiøse materialer er et almindeligt historisk fænomen, som ses i mange religioner, herunder i kristendommen." Kelley tilføjede, at de tidlige kristnes insisteren på, at noget af deres lære blev hemmeligholdt førte til "ekstraordinære anklager" fra grækerne og romerne. Hindu traditionen lægger også vægt på hemmeligholdelse af visse hellige tekster.

Dr. Bryan Wilson fra Oxford Universitet, en tidligere højtstående moderne religionsforsker, bemærkede at Mormonerne kun tilbyder deres specielle rituelle ceremonier til de medlemmer, der har godt omdømme, og som får en tilladelse fra deres biskop; og at nogle Pinse kirker kun afslører den fulde betydning af deres lære og praksis ved særlige arrangementer, hvor ikke-medlemmer er udelukket fra deltagelse.

Langt den overvejende del af tros-systemet i Scientology er tilgængeligt for alle, i de skrifter, som er baseret på de grundlæggende principper i trosbekendelsen, kodekserne og de fundamentale forskrifter og aksiomer bag oprindelsen og beskaffenheden af universet og menneskeheden. Al teori og praksis i religionen er baseret på disse, men der er altså en lille del af praksisen, som kun er tilgængelig for de medlemmer, der er nået til et vist åndeligt og etisk niveau, og dermed er rede til dem.

Kirken følger, hvad dr. Wilson beskriver som "et bredt uddannelsesmæssigt princip, som går ud på ikke at afsløre avancerede begreber til dem, som endnu ikke har demonstreret deres beherskelse af elementære principper."

ET BREDERE SYNSPUNKT

Mens teksten i "Scientologi: En Nutidig Religions Teologi og Praksis" er bygget på udtalelser fra en lang række internationale eksperter, så er de studier, der er taget med i bogen, ud over Bryan Wilsons, skrevet af dr. M. Darrol Bryant, professor i religion og kultur, Waterloo Universitet, Canada; dr. Regis Deriquebourg, professor i religions-sociologi ved Universitetet i Lille III, Frankrig; dr. Urbano Alonso Galan, teolog og tidligere ordstyrer ved en række økumeniske kongresser ledet af Vatikanet; dr. Alejandro Frigerio, Universitetslektor i sociologi, Argentinas Katolske Universitet; dr. Frank K. Flinn, professor i religiøse studier, Washington University, Missouri; og Fumio Sawada, Den Ottende Indehaver af Yu-Itsu Shinto religionens Hemmeligheder i Japan.

Der er blevet gjort store fremskridt i de officielle procedurer vedrørende gennemgang af ansøgninger fra religiøse trossamfund i Danmark, og denne proces må fortsættes, indtil der er opnået fuld objektivitet. Den eneste målestok, som dette kan afgøres ud fra, er den som er etableret gennem det arbejde, der udføres af verdens førende religionseksperter - et arbejde, som afdækker de fællesnævnerne, der er og har været for religioner gennem tiderne.

Der er gratis eksemplarer af "Scientologi: En Nutidig Religions Teologi og Praksis" til rådighed for religiøse ledere, myndighederne og medierne på følgende adresse:

Scientologi Kirkens
Informationskontor

Gl. Kongevej 3-5
1610 København V
Tlf: 33 24 35 60

Dialog eller konfrontation?

Franske og tyske fanatikere søger at påvirke den danske regering.

Den danske tradition med tolerance og respekt for menneskerettighederne er genstand for misundelse fra folk i mange mindre heldigt stillede lande.

Så det kan synes underligt, at andre ser dette nationale karaktertræk som en trussel. Men det er der nogen, der gør.

Ved et hemmeligt møde i Paris d. 24. april, blev danskernes indstilling til at behandle folk retfærdigt, uanset hvilken religion eller overbevisning de har, kaldt et "meget alvorligt problem."

Mødet blev afholdt af en alliance, der kalder sig selv FECRIS (Den europæiske forening for forsknings-centre og information om sekter). De grupper, der er medlemmer fremmer fjendtligheden overfor minoritetsreligioner i Frankrig, Tyskland, Sverige, Spanien samt adskillige andre lande. Danmarks Dialog Center er tilsyneladende ikke medlem.

De mest højrøstede FECRIS medlemmer kom fra Frankrig og Tyskland. Ud over Danmark, udtrykte de frustration over England og Italien. Respekten for religiøs forskellighed er større i disse lande, og det får det franske og tyske hysteri over for minoriteter til at synes endnu mere fanatisk.

I stedet for at opmuntre deres regeringer til at anvende mere demokratiske regler forsøger FECRIS at overtale mere liberale lande til, at diskriminering imod minoriteter er berettiget.

Gruppens arrogante fremfærd blev demonstreret ved mødet i Paris, da en journalist bad talerne om at definere, hvad de mente med udtrykket "kult."

"Er det nødvendigt at give en definition?" svarede Alain Vivien fra Frankrig.

Janine Tavernier, der også er fra Frankrig, tilføjede vredt, "Vi ved, hvad det betyder."

FECRIS er særdeles nervøs over den danske regerings gennemgang af Scientologi Kirkens ansøgning om at blive godkendt som religiøst trossamfund.

Jacques Guyard, en af FECRIS' mest fanatiske medlemmer og selv medlem af det franske parlament, var omhyggelig med ikke at udtale sig om, hvilke foranstaltninger FECRIS ville tage imod den danske procedure, ud over at han udtalte: "Lad os håbe den danske regering holder stand."

Eller bedre - lad os håbe at den danske regering vil modstå presset fra en håndfuld yderliggående udenlandske politikere.

skilte sig ud fra flertallet.

Dette blev især tydeligt, efter at Denis Barthelemy forsøgte at forsvare Frankrigs position. Barthelemy er generalsekretær for en kommission stiftet af Vivien og hans kollega i parlamentet, Guyard, der skal undersøge nye religioner.

Da han ikke var i stand til at retfærdiggøre sin regerings intolerante politik, var Barthelemys irrationale svar at anklage alle repræsentanter fra fremmede regeringer og internationale organisationer, der kritiserede Frankrig, for at være kontrolleret af enten Jehovas Vidner eller Scientology Kirken!

En anden taler opsummerede den følelse af chok, som mange af de tilstedeværende sad med, ved at beskrive Barthelemys tale som "en følelsesladet udtalelse - som til tider var på kanten af det hysteriske."

En anden deltager - som hverken var scientolog eller Jehovas Vidne - bemærkede, at

"Frankrig vandt prisen blandt alle lande som 'det mest hysteriske og det mest paranoide.'"

Dr. Massimo Introvigne, præsident for CESNUR, Centret for Studier af nye religioner, i Torino, sagde: "Om der så blev gennemført en ekspertundersøgelse, ville Barthelemys noget usædvanlige svar ved OSCEs konference stadig være det bedste bevis på den intolerance, der i øjeblikket er fremherskende i Frankrig, hvor paranoide sammensværgelsesteorier synes at have erstattet enhver form for fornuftig tilgang til emnet."

Ved FECRIS-mødet i april spurgte en journalist fra Agence France Press Alain Vivien, om franskmændene havde lært noget af OSCE-koferencen om religionsfrihed.

Vivien svarede, "Man bliver klog af skade." Med andre ord, dem der kæmpede imod religionsfrihed havde lært en lektie. Men som med alle fanatikere var det indlysende, at Vivien havde lært den forkerte lektie. Snarere end at

"Paranoide sammensværgelsesteorier"

Et mere rationelt syn på disse emner blev luftet en måned tidligere i Wien, da mere end 320 delegerede fra forskellige europæiske regeringer og menneskerettighedsorganisationer deltog i en konference om religionsfrihed, arrangeret af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

Konferencen viste, at der er bred enighed om behovet for at opmuntre til dialog og forståelse mellem folk af forskellig religiøs overbevisning.

Europa Kommissionen fremlagde sin egen udtalelse, hvori det hed: "Der er en voksende erkendelse af forbindelsen mellem religiøs dialog - eller mangel på samme - og forebyggelse af konflikt, hvilket er en af nøglefunktionerne for denne (OSCE) organisation."

De franske og tyske repræsentanters fjendtlige holdning overfor religiøse minoriteter, gjorde, at de endnu en gang

antage OSCE-princippet om dialog og fremmelse af forståelsen, antydede Vivien blot, at de ville være mere for-sigtige med, hvordan de udbreder deres intolerante ideer.

"Menneskerettigheds-krænker"

Selvom franskmændene var de mest højrøstede ved Paris-mødet, var der andre ligeså velkendte repræsentanter fra andre lande.

Den tyske aktivist, Ursula Caberta, har tidligere været særdeles aktiv i sit forsøg på at påvirke danske politikere. Men hendes stemme har fået mindre vægt, efter at Hamburgs højesteret sidste år stadfæstede, at hun passende var blevet stemplet som en "Menneskeret-tigheds-krænker."

De fleste deltagere repræsenterede grupper, hvis navne, i stil med FECRIS, med overlæg er misvisende. Danmarks "Dialogcenter," er, selvom det til-syneladende ikke er et aktivt medlem af FECRIS, faktisk velkendt som for-mand Johannes Aagaards Monologcenter.

Den svenske gruppe FRI, hvis repræsentant, Valdemar Kristensen, var tilstede ved Paris-mødet, har et lignende problem. FRI står for "Foreningen Red Individet." Men "red-ning" er et propagandaud-tryk, når det anvendes af FRI. Kristensen har en-gang personligt angrebet et forhenværende medlem af en kristen gruppe med en økse som en del af sin "red-ningsaktion." Den unge mand havde faktisk ønsket at forlade sin religion, og nåede under hele denne proces at komme til at bo hos Kristensen. Men i stedet for hvilken hjælp, han nu måtte være blevet lovet, endte han med at være nødt til at kæmpe for at holde en beruset og øk-sesvingende Kristensen på afstand, indtil politiet ankom for at redde ham fra FRI.

Ligesom Caberta, er FRI en af de FECRIS-grupper, hvis medlemmer har forsøgt at gøre deres indflydelse gæl-dende i Danmark. FRI-fanatikerne Aake Wiman og hans landsmand, Brigitta Dagnell, er blandt de outsiders, der med fuldt overlæg har forsøgt at påvirke den danske regerings anerkendelse af Scien-tologi Kirken. (Se "Etik og medierne," side 1.)

Men historien svarer til den med Kristensen, så danskere, der lyttede til Wiman, kunne blive vildledt, med-mindre de ved, hvad man mener i FRI, når man taler om "redning". En kvinde trådte fornylig frem i Sverige for at beskrive et overfald, hun for elleve år siden var udsat for, da Wiman forsøgte at "redde" hende fra den religion, hun havde valgt.

"Slaget rammer mig på kinden og øret. Det brænder, men jeg kan næsten ikke føle det. Smerten i øret får mig til at folde sammen," skrev Lisa, den kvinde, der blev angrebet under Wimans "be-handling." "Det er på dette punkt al modstand skulle være fjernet, når depro-grammøren kommer ind, og som en kun-stner skaber sit mesterværk. Det er nu, jeg skal ændre mit livssyn."

Men Wiman havde ikke succes. På trods af dage med vold og følelses-mæssige angreb, holdt Lisa fast ved sin tro. Elleve år senere husker hun stadig Wimans villighed til at gøre eller sige alt

i sine vanvittige forsøg på at ødelægge hendes religiøse overbevisning.

Selv Wimans ven Dagnell - en af hoved "informations"- kilderne bag DR-2's planlagte program om Scientologi Kirken - er klar over den skade, der kan forvoldes, når enkeltpersoner bliver følelsesmæssigt angrebet. På et tidspunkt sagde hun, at hun trak sin støtte tilbage fra programmet, (se "Importeret intoler-ance," side 6) fordi hun var klar over, at det ville angribe enkeltpersoner og endog børn.

"Misforståelser, overdrivelser og vildle-dende information"

Det centrale spørgsmål, der blev fun-det et svar på under OSCE-konferencen i marts, var, om den bedste måde at gribe forskelle i religion og tro an på var gen-nem dialog og forståelse eller gennem konfrontation og konflikt. Svaret var indlysende for alle rationelle deltagere.

Den fremgangsmåde, som FECRIS og dets netværk er talsmænd for, er at sprede vil-dledende information og hys-teri. Med disse metoder overtræder de de mest grund-læggende menneskerettig-hedsaftaler, der er ratificeret over hele Europa netop med det formål afværge konflikt og intolerance.

Heldigvis ignorerer en række europæiske lande hys-teriet og vælger en mere rationel indstilling overfor populære nye religioner.

Som et eksempel afslut-tede de svenske myndigheder en gennemgribende undersøgelse af "sekt." I stedet for blot at lytte til de vildledende informationer fra FRI, under-søgte regeringskommissionen forholdene personligt. De in-spicerede mange gruppers faciliteter, de talte med fami-lier - og talte med FRI - og undersøgte nogle af de alarmerende rapporter, der dukker op i medierne fra tid

til anden om en eller anden gruppe. De konkluderede, at der ikke var brug for nogen indsats fra myndighedernes side, eftersom klager ofte var baseret på "mis-forståelser, overdrivelser og ind imellem ren og skær vildledning."

Problemet med mediernes fokuseren på sensationer findes også i Danmark. De Forenede Nationers Særlige Rapportør for Religiøs Intolerance offentliggjorde i 1998 en passende kommentar om mediernes ansvar. I en rapport, der også har gyldighed udenfor Tysklands græn-ser, skrev han, efter at han lige havde afsluttet en inspektionsrejse: "Den særlige Rapportør anbefaler også en kampagne til højnelse af bevidstheden hos medierne - og her i særdeleshed hos den populære presse - som alt for ofte beskriver emner med forbindelse til reli-gion og tro i et groteskt, for ikke at sige et fuldstændigt fordrejet og skadeligt lys."

Formentlig passer den beskrivelse meget godt til de danske mediers idé om, hvad sensationsjournalistik er. Det ville være en underdrivelse at kalde det dårlig smag.

Danskerne bør være stolte over, at FECRIS betragter dem som "et pro-blem." Og det budskab burde den danske presse interessere sig lidt mere for.

Importeret Intolerance :

Ytringsfrihed omfatter retten til at være uenig med en andens tro.

Men ikke når en hyret provokatør bliver betalt for at fortælle usandheder.

Da amerikaneren Jesse Prince ankom til Københavns luft-havn den 12. maj og tog ind til byen, havde han råd til at slappe af og nyde turen: Han rejste nem-lig på licensbetalernes regning.

Et TV-produktionsselskab hyret af DR 2, betalte for Princes rejse, så han kunne være med i et planlagt TV-pro-gram om Scientologi Kirken i Danmark.

Baggrunden for programmet er, ifølge producenterne, Scientologi Kirkens verserende ansøgning i kirkeministeriet om at blive godkendt som et religiøst trossamfund med bemyndigelse til at vie medlemmerne.

Men Prince - "kronvidnet", som blev hentet hertil hele vejen fra USA blot for at blive interviewet - er hverken dansker, scientolog og bestemt ikke reli-gionsforsker, og han er heller ikke nogen autoritet i forhold til dansk lovgivning.

Hvorfor så hente en uinformeret amerikaner til Danmark og få ham til at udtale sig om en dansk kirke og de danske retningslinier for, hvordan reli-giøse trossamfund opnår anerkendelse?

Som programmets producer fra produktionsselskabet *Net-Produktion* har indrømmet, så mener han, at et program "skal indeholde kontroverser for at være "godt". Faktisk vil seerne sand-synligvis foretrække u-partisk og nøjagtig infor-mation i det, der skulle have været et dokumen-tar-program. Men når det kommer til *Net Produktions* brug af Jesse Prince, så er der en ting, der er mere sigende, end enhver debat om, hvor grænsen mellem nyheder og underholdning går: DR 2 er, via *Net Pro-duktion*, ikke de eneste, der betaler Prince for at komme med iscenesatte angreb på Scientologi Kirken og dens medlem-mer. Prince har en for-bløffende fortid, som viser, at han stort set er villig til at sige hvad som helst for penge.

For eksempel stillede han i august

1998 en erklæring til rådighed for nogle personer, der stod anklaget for illegalt at have kopieret store mængder af Scientologi grundlæggeren, L. Ron Hubbards udgivne værker om religio-nen. I et forsøg på at undgå konsek-venserne af deres ulovlige aktiviteter hyrede de Prince, som en "autoritet" indenfor ophavsrettigheder og i de juridiske procedurer, som Scientologi Kirken gjorde brug af for at få sat en stop-per for den ulovlige aktivitet.

Men det blev hurtigt afsløret, at Princes viden var ren foregiven, da han skulle vidne under ed. Så i stedet for at skulle gå i retten med Prince som deres vidne, gik de anklagede ind på et forlig, hvor de fik et permanent forbud og blev pålagt at betale en skadeserstatning på 1.000.000 dollars.

DØDVANDE

Før det blev klart, at Prince skulle optræde i DR 2 programmet, havde kirkens repræsentanter i vid udstræk-ning samarbejdet med produktions-selskabet. De havde deltaget i inter-views, givet lov til at der blevet lavet optagelser i kirken og havde tilbudt at besvare alle spørgsmål - på trods af, at der allerede var meget, der tydede på, at *Net Produktion* ikke havde planlagt et upartisk pro-gram. (Se "Etik og medier-ne" side 1.)

Men diskussionerne nåede et dødvande, hvad angik Prince. Producenteren, Jørgen Pedersen, gav, efter at han havde talt med DR 2s advokat, besked om, at Kirken ikke ville få lov til at informere seerne om Princes upålidelighed som informationskilde om Scientologi. Hvorfor? Hvis Prince havde noget interessant at bidrage med, så var hans fortid ganske uinteressant, også selvom det TV-stationen planlagde at bruge ham til, nemlig at fortælle om sine oplevelser i Kirken, netop var det, han tidligere havde løjet om.

Med andre ord; DR 2 var villig til at

"Hvis DR 2 virkelig har i sinde at sende denne omgang iscenesat intoler-ance ud på dansk TV, så bør de være så anstændi-ge, at de også viser den anden side, så de danske seere kan danne sig deres egen mening."

lade en hyret amerikaner, der har indrømmet under ed, at han er blevet betalt for at afgive falsk vidnesbyrd, håne og nedgøre tusinder af danske scientologer - samtidig med, at de nægter seerne nogle højst relevante oplysninger, som kunne give dem mulighed for at drage deres egne konklusioner vedrørende Princes troværdighed.

SEX CHIKANE

Den faktiske historie bag Jesse Prince viser det upassende i hans udtalelser, angående Scientologi Kirken og dens

narko- pusher, havde to børn, det ene med en pige på kun 16 år, hvor man skal huske, at den seksuelle lavalder i USA er 18.

Som han engang har sagt: "Hvis jeg havde fortsat på den vej, som jeg var på, så ville jeg være styret lige mod døden."

På trods af hans fortid fik han en chance i kirken, han blev fuldstændig afvænnat fra brugen af narko, og han fik for en stor del ryddet op i sit liv. Men han var stadig ikke i stand til at beherske sit livslange problem med at udnytte andre, og gentagne gange var han indblandet i

indtil Princes tidligere livsstil indhentede ham - og han fik tilbudt den rigtige pris.

Uden sine venner i kirken til at hjælpe ham med at holde sig på rette spor, røg Prince tilbage i sin gamle livsstil. I 1995 blev han arresteret efter have begået vold i beruset tilstand, og igen i 1997 blev han arresteret for spirituskørsel. Han blev anklaget for fysiske trusler og for sexchikane mod kvinder på hans job. Han blev fyret efter at være blevet beskyldt for tyveri.

Han fortsatte med at stifte gæld indtil

optræden kan virke nogenlunde troværdig. Jørgen Pedersen, produceren, beskrev ham som "stille, rolig og afslappet."

Men når kameraerne er væk, kommer en anden Prince til overfladen. I en typisk tirade uden for Scientologi Kirken i Boston råbte en beruset Prince: "Jeg kne...de din mor, jeg kne...de din mor. Jeg er din far!" til Et medlem, og truede en anden med homoseksuel voldtægt.

Ved en anden lejlighed kastede han sten efter nogle forbigående biler, som han mente blev kørt af medlemmer af kirken, og han truede derefter andre med en forhammer.

Måske er det bedste eksempel på Princes overdrevne hang til at digte historier og hans voldelige temperament indeholdt i det følgende vidnesbyrd, som han aflagde under ed.

Da han blev stillet over for det faktum, at han frivilligt havde trukket sig tilbage fra sin position i kirken, pga. uetisk opførsel, langede Prince en historie ud, som umiddelbart kan synes utrolig. Prince påstod, at han havde trukket en ladet riffel og en ladet 45 mm automatpistol mod den gejstlige leder af Scientologi religionen og truet ham med, at: "der snart ville flyde blod." Ifølge Prince havde den ubevæbnede kirkeleder så alene med sin fornufts hjælp, overtalte ham til at lægge sine våben fra sig og overgive sig til kirkelig disciplin. Dette eventyr får selvfølgelig Prince til at se forfærdelig ud, og kirkelederen kommer til at fremstå som et overmenneske. Hvis kirken kun var interesseret i sit image og ikke i sandheden, så kunne den have taget imod denne historie med åbne arme. Men faktum er, at hændelsen aldrig har fundet sted. Hvad dette derimod illustrerer er, at Prince er så ublu i sine påstande, at han ikke engang kan holde sig selv tilbage fra at digte historier, der får ham selv til at se farlig og upålidelig ud, mens det er en ren lovsang for kirken.

Den virkelige pointe i denne historie er: Hvis Prince åbent "indrømmer" - ganske på bekostning af sin egen troværdighed - at han trak et ladet våben mod en ubevæbnet person og truede med at dræbe ham, også selv om historien helt igennem er opdigtet, så er det ikke svært at forestille sig, hvor hæmningsløs han må være, når han brygger historier sammen om andre.

Til trods for, at Net-Produktion havde alle disse oplysninger om Prince, og flere til, så insisterede programmets tilrettelæggere på at beholde deres optagelser med ham i programmet.

Hvis DR 2 virkelig har i sinde at sende denne omgang iscenesat intolerance ud på dansk TV, så bør de være så anstændige, at de også viser den anden side, så de danske seere kan danne sig deres egen mening.

Hvis de fortsat vælger at udøve censur, så er det offentligheden, der bliver taberen, da de uden at vide, det bliver nægtet at høre hele historien.

Og den intolerance og vold, der måtte blive fremprovokeret af Prince, vil være det eneste, DR 2 får ud af deres anstrengelser.

medlemmer.

I løbet af '98 har Prince tilbudt forskellige påstande om Scientologi Kirken til forskellige mennesker og varieret påstandene, så de passer til formålet hos dem, han nu håber vil betale ham.

Pointen er ikke, at Princes historier er opdigtede, det er nemt at se, når man kigger nærmere på dem. Hvad der virkelig giver anledning til bekymring er, at Net Produktion stadig insisterede på at bruge en så upålidelig kilde, efter at de var blevet informeret om hans grove fordrejninger.

På trods af, hvad han påstår, så er Princes eneste baggrund for at kende noget til Scientologi en række hovedsageligt underordnede stillinger som medhjælper i kirken indtil 1992, hvor han forlod kirken. Han havde kun en ledende stilling i mindre end tre måneder, og den fik han, da en ven af ham, der havde de samme problemer som ham med at føre et etisk levned, forlod sin post, som derefter ved en fejltagelse havnede hos Prince. Da han forlod kirken i 1992, indrømmede han, at han aldrig havde påtaget sig ansvaret for stillingen eller udført de opgaver, der hørte til dette hverv:

"Hun lod mig hænge på den.... så, nu bliver det forventet af mig, at jeg skal administrere en organisation.... Der sidder jeg og foregiver bare, at jeg er den store kanon, men jeg kan ikke udrette noget som helst.... Det var, som om jeg ikke vidste, hvad jeg skulle gøre, så jeg gjorde ikke noget."

At Princes tid på en ledende stilling blev kortvarig, skyldtes dog kun til dels hans inkompetence. Den anden grund var, at hans arbejde forøgede et problem, han havde haft længe før han stødte på Scientologi - en tilsyneladende tvangsmæssigt manglende evne til at respektere andres rettigheder.

Princes beskrivelse af sig selv, som han var, før han mødte Scientologi, er, at han var "en temmeligt hensynsløs person." Dette er en underdrivelse, der er til at få øje på. Hans generalieblad indeholder blufærdighedskrænkelser, delagtighed i seksuel omgang med en mindreårig og gadeuorden. Han var

seksuel chikane.

Paradoksalt nok går en af Princes mest almindelige påstande ud på, at kvinder og børn bliver behandlet dårligt i kirken. Som med mange af hans andre påstande, så kommer hans udtalelser tættest på sandheden, når de bliver anvendt på hans egen opførsel.

HISTORIERNE ÆNDRER SIG

En anden af Princes historier, som varierer alt efter, om der er nogen, der betaler ham for at lyve, er hans forklaring på, hvorfor han forlod kirken.

Hans egne ord - fra da han ikke blev betalt for at lyve - fortæller en anden historie. Både før og efter han forlod kirken, deltog Prince i en række interviews vedrørende nogle retssager, som han havde kendskab til. Han var ikke personligt indblandet i retssagerne og havde ingen grund til at fortælle andet end sandheden.

Det sidste af disse interviews fandt sted i 1994 - to år efter, at han havde forladt kirken. Mødet var helt frivilligt. Han var ikke stævnet, han gik simpelthen med til at gå hen til et advokatkontor og give dem oplysninger. Han kunne blot have nægtet at medvirke - men det gjorde han ikke.

Selv om Prince sjældent blev spurgt om personlige anlæggender i disse interviews, så fortalte han ofte om sine egne erfaringer.

I et af disse interviews, fra 1992, beskrev han, hvorfor han forlod sit medhjælper job i kirken:

"Jeg har et par børn med forskellige mødre, børn jeg fik uden for ægteskab, før jeg stødte på Scientologi. Igennem årene har jeg været i stand til nogenlunde at klare situationen med de her børn. Men efterhånden som de er blevet ældre, kræver de nu mere af min opmærksomhed. Så nu er jeg i den uheldige situation, at jeg er nødt til at forlade organisationen for at tage mig af dem. Men jeg forlader ikke denne organisation, fordi jeg har noget at klage over, eller fordi jeg er uenig med den ... Jeg holder meget af denne organisation. Den vil altid have min fulde opbakning."

Den "fulde opbakning" holdt sig,

starten af 1998, hvor hans liv lå i ruiner, og han erklærede sig selv konkurs. På det tidspunkt, hvor han var arbejdsløs og havde brug for penge til at dække sit stofbrug og betale sine kreditorer, udklækkede Prince en plan; han ville afpresse kirken for et stort beløb, mod at han så til gengæld ville love ikke at gå til medierne og ikke ville sælge sig selv som "vidne" til en gruppe mennesker, som er involveret i ulovlige overtrædelser af Kirkens ophavsrettigheder.

Da Kirken ikke bøjede sig for hans afpresning, gjorde han det klart, at han havde i sinde at gøre sig selv til et stort offentligt problem, at kirken ville give efter og købe hans tavshed.

Prince har under ed indrømmet, at han modtog tusinder af dollars i kontant betaling, til flyrejser og til andre udgifter samt til anskaffelsen af en ny bil, alt i alt mere end 35.000 dollars, som belønning for at angribe kirken.

ANSPORED TIL VOLD

Da kirken fik at vide, at Net-Produktion havde planlagt at betale Princes rejse, så han kunne komme på dansk TV, prøvede kirkens repræsentanter at advare produktionsselskabet om, at hans medvirken ville ødelægge programmets troværdighed. Journalister i USA har lært at styre uden om Prince.

Men kirkens primære bekymring var medlemmernes sikkerhed. Prince er ikke kun motiveret af penge og en hang til bizarre løgne. Han har gentagne gange forsøgt at anspore til vold mod kirken og dens medlemmer.

For at sløre disse tendenser i sine kontakter med medierne har Prince tillagt sig visse pæne manérer, således at hans

trak et ladet våben mod en ubevæbnet person og truede med at dræbe ham, også selv om historien helt igennem er opdigtet, så er det ikke svært at forestille sig, hvor hæmningsløs han må være, når han brygger historier sammen om andre.

Hvordan man lever med børn

Artikel af L. Ron Hubbard

En voksen har visse privilegier i forbindelse med børn, som både børnene og de voksne af i dag er tilbøjelige til at ignorere. En god og stabil voksen med et kærligt og tolerant hjerte er så nogenlunde det bedste lægemiddel et barn kan have.

Hovedspørgsmålet i forbindelse med børneopdragelse er problemet med at uddanne dem uden at knække dem. Du vil gerne opdrage dit barn på en sådan måde, at du ikke behøver at udøve kontrol over ham, så han i fuld udstrækning er sin egen herre hele tiden. Hans gode opførsel, hans helbred, hans åndelige sundhed afhænger af dette.

Børn er ikke hunde. De kan ikke dresseres, som hunde kan det. De er ikke kontrollable størrelser. De er, og lad os ikke overse det punkt, mænd og kvinder. Et barn er ikke en speciel dyreart forskellig fra mennesket. Et barn er en mand eller en kvinde, som ikke er fuldt udvokset.

En hvilken som helst lov, som gælder for mænds og kvinders adfærd, gælder også for børn.

Ville du bryde dig om at blive skubbet og halet i, at blive kostet rundt med og forhindret i at gøre, hvad du havde lyst til at gøre? Du ville harmes over det. Den eneste grund til at et barn ikke "harmes" over det, er fordi det er lille. Du ville halvvejs myrde nogen, som behandlede dig, en voksen, med den kommanderen, de selvmodsigelser og den mangel på respekt, som i almindelighed bydes et barn. Barnet slår ikke igen, fordi han ikke er stor nok. I stedet for sviner han dit gulv til, forstyrrer din middagslur og ødelægger freden i hjemmet. Hvis det stod lige, hvis han havde de samme retigheder som du, ville han ikke tage denne "hævn". Denne "hævn" er betegnende for børns adfærd.

Et barn har ret til sin egen selv-determinisme. Du påstår, at hvis han ikke bliver forhindret i at vælte ting ned over sig, i at løbe ud på vejen, osv. osv. vil han komme til skade. Hvad skal det ligne, at du i din egen skab af voksen lader barnet leve i værelser eller omgivelser, hvor det kan komme til skade? Fejler er din, ikke hans, hvis han slår ting i stykker.

Et barns omgængelighed og kærlighed bevarer kun så længe, som det kan udfolde sin egen selv-determinisme. Bryder du ind i barnets selv-determinisme, har du til en vis grad brudt ind i dets tilværelse.

Der findes kun to forhold, som kan undskylde, at der brydes ind i et barns ret til at bestemme for sig selv -

skrøbelighed og det farefulde i omgivelserne - og dig; for du lader ham undgælde for de ting, der blev gjort mod dig, uanset hvad du tror.

Når du giver et barn noget, så er det hans. Det er ikke stadig dit. Klæder, legetøj, barneværset, alt, hvad han har fået, må til stadighed være under hans kontrol, og hans alene. Han flår i sin skjorte, ødelægger sin seng, ødelægger brandbilen. Det skal du ikke blande dig i. Ville du bryde dig om, at nogen gav dig en julegave og så fortalte dig, dag efter dag, hvad du skulle gøre med den, og endda straffede dig, hvis du ikke passede på den på den måde, givener ønskede? Du ville ødelægge og tilintetgøre gaven. Du ved, at du ville. Barnet ødelægger dine nerver, når du gør sådan noget imod det. Det er hævn. Han græder. Han plager dig. Han slår dine ting i stykker. Han spilder mælk ned af sig "ved et uheld". Og han ødelægger med vilje de ejendele, som han så ofte har fået besked om at passe på. Hvorfor? Fordi han kæmper for sin selv-determinisme, sin ret til at eje og gøre sin indflydelse gældende på omgivelserne. Disse "ejendele" er endnu et middel til at kontrollere ham med. Han må derfor bekæmpe ejendelen og den, der vil kontrollere.

Under opdragelsen af dit barn, må du undgå at "dressere" ham til at

blive et dannet dyr. Dit barn er til at begynde med mere omgængeligt og mere værdigt, end du er. I løbet af forholdsvis kort tid vil den behandling, han får, stoppe ham så meget, at han gør oprør. Dette oprør kan intensiveres, så han bliver en rædsel at være i nærheden af. Han vil være støjende, tankeløs, skødesløs med ejendele, urenlig - kort sagt, alt det, som vil ærgre dig. Dresser ham, kontroller ham, og du vil miste hans kærlighed. Det barn, som du forsøger at kontrollere og eje, vil du miste for bestandigt.

Der er også dette med at bidrage. Du har ingen ret til at nægte dit barn retten til at bidrage. Et menneske føler sig kun duelig og kompetent så længe, som han får lov til at bidrage med lige så meget eller mere, end han modtager.

Et spædbarn bidrager ved at prøve på at få dig til at smile. Spædbarnet vil optræde. Lidt senere vil han danse for dig, bringe dig ting, forsøge at kopiere dine arbejdsbevægelser for at hjælpe dig. Hvis du ikke modtager disse smil, disse danse, disse gaver, disse arbejdsbevægelser i den ånd, de er givet, er du allerede begyndt på at afbryde barnets bidragen. Han vil nu begynde at blive ængstelig. Han vil gøre tankeløse og mærkelige ting med dine ejendele i et forsøg på at gøre dem "bedre" for dig.

Du skælder ham ud ... det gør det af med ham.

Giv barnet lov til at sidde på skødet af dig. Han vil sidde der glad og tilfreds. Læg nu dine arme om ham og tving ham til at sidde der. Gør dette, selv om han ikke gør det mindste forsøg på at komme ned. Han vil med det samme vride sig. Han vil kæmpe for at komme væk fra dig. Han vil blive vred. Han vil græde. Husk nu, hvor glad han var, før du begyndte at holde på ham. (Du skulle virkelig prøve dette eksperiment).

Dine anstrengelser i retning af at forme, dressere og kontrollere dette barn i al almindelighed vil virke på ham på samme måde, som da du prøvede at holde ham fast på dit skød.

Du vil naturligvis møde vanskeligheder, hvis dit barn allerede er blevet dresseret, kontrolleret, kostet omkring med og nægtet ret til sine egne ejendele. Midtvejs ændrer du din fremgangsmåde. Du prøver at give ham frihed. Han vil nære en sådan mistillid til dig, at det vil være meget svært for ham at omstille sig. Overgangsperioden vil blive vanskelig. Men når det er overstået, vil du have et velopdragent barn, der er betænksomt overfor dig, og hvad der er det vigtigste for dig, et barn, som elsker dig.

Et barn, som er under tvang, som beskyttes, håndteres og kontrolleres,

har fået et postulat, der indeholder en meget dyb bekymring. Hans forældre er væsner, der repræsenterer overlevelse. De betyder føde, klæder, husly, kærlighed. Det betyder, at han gerne vil være i nærheden af dem. Han vil gerne elske dem, naturligt nok siden han er deres barn.

Men på den anden side repræsenterer forældrene ikke- overlevelse. Hele hans eksistens og tilværelse afhænger af hans ret til selv at træffe afgørelser vedrørende sine bevægelser, sine ejendele og sin krop. Forældre forsøger at bryde ind i dette ud fra en misforstået opfattelse om, at et barn er en idiot, som ikke kan lære, med mindre det "kontrolleres". Så han må undgå, bekæmpe, genere og plage en fjende.

Her er grund til bekymring. "Jeg elsker dem højt. Jeg behøver dem også. Men de betyder sønderrivning af min duelighed, mit sind, mine muligheder i tilværelsen. Hvad skal jeg stille op med mine forældre? Jeg kan ikke leve med dem. Jeg kan ikke leve uden dem. Stakkels mig!" Sådan sidder han i sin kravledragt og lader dette problem løbe gennem sit hoved. Dette problem, denne bekymring vil være hans i atten år, måske mere, måske mindre. Og det vil omtrent ødelægge hans tilværelse.

Frihed for barnet betyder frihed for dig.

At lade dit barns ejendele sejle deres egen sø vil ende med at betyde sikkerhed for barnets ejendele.

Hvilken frygtelig viljestyrke kræves der ikke af en far eller mor for at lade være med at udsætte barnet for en konstant strøm af forskrifter.

Men det må gøres, hvis du vil have et sundt, lykkeligt, omsorgsfuldt, dejligt og intelligent barn!

Barnet har en forpligtelse over for dig. Han skal være i stand til at tage vare på dig, ikke en illusion om, at han skal, men helt faktisk. Og du må have tålmodighed nok til at lade dig blive puslet om på en lemfældig måde, indtil han gennem erfaring - ikke gennem dine direktiver - lærer at gøre det godt. Omsorg for barnet? - vrøv! Det har måske en bedre forståelse af de øjeblikkelige situationer, end du har.

L. Ron Hubbard
Grundlægger

Du er Velkommen

Scientologi Kirkens europæiske moderkirke, som er placeret i hjertet af København i Jernbanegade 6, er det sted europæiske scientologer kommer til for at udvikle deres åndelige evner. Søndagsamling afholdes hver søndag kl. 14 (på dansk i lige uger).

Alle er velkomne. For yderligere information om Scientologi religionen - herunder aftale om rundvisning i Scientologi Kirkens europæiske moderkirke Jernbanegade 6, oplysninger om kirkens interne eller udadrettede aktiviteter, såsom Stoffri Ungdom,

kontakt venligst Kirkens informations-kontor på tlf. 33 24 35 60. De er også velkommen til at besøge vore øvrige kirker eller missioner på disse adresser:

Scientologi Kirken Danmark
Gl. Kongevej 3-5, 1.
1610 København V

Scientologi Kirken København
Store Kongensgade 55
1264 København K

Scientologi Kirken Jylland
Vester Allé 26, 8000 Århus C

Copenhagen City Mission
Bülowsvej 20,
1870 Frederiksberg C

Lyngby Dianetik Center
Sorgenfrivej 3
2800 Lyngby

Hubbard Kursus Center
Virklundvej 5
8600 Silkeborg

Ålborg Dianetik Center
Boulevarden 39, st.
9000 Ålborg

Fyns Dianetik Center
Kongens Gade 66-68, 2.
5000 Odense